

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

2015

Kateřina Villinová

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

**AUTORSKÁ KNIHA NA POMEZÍ
ILUSTRACE A KOMIKSU**

O VLÁSEK

Kateřina Villinová

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Mediální a didaktická ilustrace

Bakalářská práce

**AUTORSKÁ KNIHA NA POMEZÍ ILUSTRACE A
KOMIKSU**

O VLÁSEK

Kateřina Villinová

Vedoucí práce: MgA. Ing. Václav Šlajch
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedeníh pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....

Podpis autora

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucímu své bakalářské práce panu MgA. Ing. Václavu Šlajchovi za profesionální vedení a velmi vstřícný přístup. Taktéž děkuji za soustavnou podporu své rodině a přátelům, a zejména děkuji svému dědovi Bohuslavu Kohlíčkovi za inspiraci, která vedla k vytvoření tohoto díla.

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	4
3	CÍL PRÁCE	6
4	PROCES PŘÍPRAVY	8
	4.1 Sběr příběhů	8
	4.2 Příprava ilustrací	9
5	PROCES TVORBY	11
	5.1 Textová část	11
	5.2 Obrazová část	11
	5.3 Sazba a vazba	12
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	14
7	POPIS DÍLA	15
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	16
9	SILNÉ STRÁNKY	17
10	SLABÉ STRÁNKY	18
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	19
12	RESUMÉ	20
13	SEZNAM PŘÍLOH	22

1 MĚ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Moje rodina k výtvarnému umění nikdy nějak výrazně netíhla, a tak ve mně moji rodiče tento cit ani příliš nepěstovali. Stejně tak mi ale ani nebránili v jeho rozvoji, když jsem postupně nacházela zálibu v tvoření všeho druhu. Vztah k umění, který jsem se svou sestrou nejspíš zdělila po naší prababičce malířce, ve mně pomalu rostl již od dětství. Umění mě dlouho provázelo pouze jako jeden z mnoha koníčků, jako zábava a uvolnění vedle studia. Po jazykovém gymnáziu jsem začala studovat na Karlově univerzitě v Praze, ale po dvou letech mě nakonec svět umění zlákal naplno a podala jsem si přihlášku na tehdejší Ústav umění a designu v Plzni. Byla jsem přijata a od té chvíle začala nová etapa mého života, kdy mě umění začalo intenzivně doprovázet každý den. Studium ilustrace pro mě jako pro laika nebylo jednoduché, ale zato bylo neskutečně obohacující a přínosné. Příval netušených informací a způsobů, jak se „dělá“ umění byl a stále občas je trochu náročný, ale zároveň fascinující.

Díky rozličným kurzům, které naše fakulta nabízí a díky semestrálním a klauzurním zadáním jsem si během tříletého studia vyzkoušela různé způsoby tvorby a pojetí ilustrace. Pod vedením ak. mal. Vladivoje Kotyzy jsem v prvním ročníku mimo jiné vytvořila sérii uhlových ilustrací na téma staveníště, jejíž ohodnocení mě po váhavém prvním semestru na výtvarné škole dodalo umělecké sebevědomí a inspirovalo k další tvorbě. Následovaly tušové kresby v kombinaci s anilinovými barvami mapující plzeňské řeky, ve druhém ročníku to byly návrhy maskota a tapet, ilustrace dětských kalendářů či série ilustrací na motivy hororové povídky. Často jsem zkoušela nové techniky a posouvala

tak své vlastní limity a možnosti výtvarné tvorby. Má poslední klauzurní práce, která se vymanila z pout klasické knižní ilustrace, byla za čas mého studia největším experimentem. Jednalo se o látkovou knihu nebo lépe řečeno rolku představující obrazový doprovod k textu mexické bajky, který byl natištěný na vloženém samostatném pruhu látky. Knihu jsem šila na šicím stroji i ručně a její součástí byl taktéž vlastnoručně utkaný kobereček (viz Příloha 1).

Škála výtvarných technik, která se ilustrátorovi nabízí, je nekončící a výběr té nejvhodnější je často náročný, ne-li nemožný. Mnozí ilustrátoři se po určitém čase věnují jedné technice, ve které se potom zdokonalují a vytvářejí si tak svůj osobitý rukopis. Jsou však i tací, kteří techniky střídají a využívají tak různorodosti a neomezenosti možností, které lze využít. Sama sebe prozatím považuji za druhý typ umělce. Moje dosavadní tvorba je specifická především svou rozličností, což je dáno nejen tím, že „se stále hledám“, ale taktéž právě touhou po experimentování a zkoušení stále nových způsobů tvoření. Pokud bych ovšem měla jmenovat určité odvětví výtvarných technik, které mě oslovilo, neváhala bych zmínit klasickou grafiku. Během kurzu základů grafických technik, serigrafie a litografie pod skvělým vedením pana MgA. Mgr. Bedřicha Kocmana jsem měla možnost prohloubit své dosavadní znalosti v tomto oboru a velice záhy jsem zjistila, že procesy, které musí proběhnout, než hotová ilustrace spatří světlo světa, mě zcela okouzlují. Moje slabost pro grafiku a touha vytvořit souvislé grafické dílo se tak stalo jednou z motivací pro volbu techniky linorytu ve své bakalářské práci. Stejně tak mě k této volbě přivedlo moje nedávné podrobné seznámení se s výtvarným dílem

Josefa Čapka a jeho prací na knižní obálce, které tvořil převážně právě technikou linorytu.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Pro zpracování bakalářské práce jsem si zvolila téma *Autorská kniha na pomezí ilustrace a komiksu*. Toto téma pro mě představovalo jedinečnou příležitost zpracovat již dlouho zamýšlenou autorskou knihu, a to navíc pod odborným vedením. Mou představou bylo vytvořit autorské dílo inspirované paměťmi mého dědy, které jsou výjimečné a hodné zaznamenání, a to nejen pro mou rodinu.

Každý člověk si v sobě nosí spousty zajímavých příběhů, které s jeho smrtí končí na pomyslné skládce zapomenutých osobních prožitků, a to je obrovská škoda. Dějiny netvoří pouze letopočty a zjednodušené popisy historických, nejčastěji politických událostí, ale tvoří je především příběhy lidí. Kdybychom dobře znali lidi a jejich životy v dané době, jistě bychom i lépe rozuměli vlastní minulosti a přítomnosti.

Můj děda je nadšený vypravěč. Své neskutečné a často těžko uvěřitelné životní příběhy vypráví kdykoliv a komukoliv, kdo se uvolí naslouchat jeho dychtivým a sáhodlouhým živým popisům nejrůznějších příhod, které se mu za život udály. Již před několika lety jsme s mou sestrou pojaly nápad, že je nutné vše zaznamenat, že takové příběhy musí být zvěčněny nejen pro nás jako rodinu, ale také pro budoucí generace. Prosily jsme dědu, aby nám své příběhy nejen vyprávěl, ale aby je pro nás také začal sepisovat. Toto přání jsme vyslovily mnohokrát a pokaždé jsme doufaly, že se pod vánočním stromečkem konečně objeví alespoň pár řádků vytoužených pamětí zaznamenaných tou nejpovolanější osobou. Přály jsme si, aby náš děda své paměti sepsal vlastní rukou, protože jsme věřily, že jedině tak si dokážou uchovat svou

autenticitu. Děda se však stále neměl k činu a příběhy nám nadále pouze vyprávěl. A tak se zrodila myšlenka převzít iniciativu do vlastních rukou. Rozhodla jsem se příběhy zaznamenat sama.

3 CÍL PRÁCE

Cílem mé bakalářské práce bylo v první řadě přání co nejdříve zaznamenat příběhy mého dědy a uchovat tak alespoň střípek identity a historie naší rodiny. Tuto knihu jsem se rozhodla zrealizovat pro sebe a svou rodinu, pro budoucí generace, ale zároveň také pro každého, koho zajímají příběhy obyčejného člověka, jenž se narodil v první polovině minulého tisíciletí, člověka, který zažil válku a prožil v ní dětství.

Má práce si taktéž bere za cíl podat specifický druh svědectví z dob druhé světové války a bezprostředně po ní. Toto období plné strachu a bolesti je obecně považováno za jedno z nejstrašnějších ve světových dějinách, ovšem svědectví, které nabízí má kniha, představuje naivní svět dítěte, pro které válka v celé své hrůze byla spíše zdrojem dobrodružství a zábavy.

Dalším důležitým cílem zpracování mé bakalářské práce bylo samozřejmě vytvořit umělecké dílo, a to jak po literární, tak výtvarné stránce. Vybrané příběhy pojí stejná tematika, kdy společným znakem všech příběhů je skutečnost, že v nich jde vždy doslova o život. Snažila jsem se příběhy napsat tak, aby každý, kdo dědu dobře zná, po pár řádcích poznal, že se jedná právě o jeho vyprávění, ale aby se text dobře četl i komukoliv jinému, nijak osobně nezajímavému čtenáři.

Neopomenutelnou součástí mé knihy je samozřejmě obrazový doprovod, který dotváří zásadní pasáže příběhů, dokresluje jejich atmosféru a umocňuje čtenářův dojem z knihy jako celku. Pestrobarevné stylizované ilustrace si berou za cíl umocnit pozitivní emoce čtenáře, přestože se jedná o příběhy

popisující velice nebezpečné situace. Ilustrace připomínají, že se jedná o výjevy očima dítěte.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Příprava práce na mé knize začala výběrem tématu. Přála jsem si vytvořit autorskou knihu, proto jsem si vybrala téma tomu odpovídající. Vybrané zadání zároveň podpořilo povahu vytvořených ilustrací tím způsobem, že mě přimělo zakomponovat některé ze zákonitostí komiksu jako jsou například dějové sekvence, které dodávají knize na dynamičnosti. S komiksovou tvorbou jsem měla doposud jen minimální, spíše nulové, zkušenosti, a tak pro mě splnění takového zadání bylo zároveň výzvou.

4.1 Sběr příběhů

Práci na tvorbě knihy bylo nezbytné začít sběrem příběhů, které poté sloužily jako východiska pro budoucí ilustrace. Dědových příběhů znám spousty, a tak pro mě byl zprvu nejzásadnější krok ucelit si představu o povaze a pojítku mezi příběhy, které ve své knize nakonec použiji. Sběr příběhů byl zpočátku váhavý a nejistý, ale postupně se vytříbil. Nejdříve jsem vždy vyčkávala na vhodnou příležitost, až děda začne sám od sebe vyprávět a začala jsem ho nahrávat na diktafon. Tento způsob se ale brzy projevil jako velice časově náročný, a tak jsme zvolili systematičtější postup. Děda mi detailně vyprávěl o svých rodičích, o jejichž mládí a vůbec životě jsem doposud slyšela jen velmi málo. Potom jsme si začali povídat o prvních vzpomínkách z jeho dětství a ukázalo se, že mezi ně patří především příběhy, kdy mi vstávaly vlasy hrůzou na hlavě. Děda se nakonec do mého projektu zapojil natolik, že nad příběhy

přemýšlel i ve svých volných chvílích a dokonce některé příběhy začal sám sepisovat. To se ukázalo jako pozitivní v tom, že si začal vzpomínat na další a další a nakonec mi navrhl, že má velkou zásobu příběhů, kde mu vždy šlo nějakým způsobem o život, a tak jestli bychom se nevydali touto cestou. Zpočátku mi to přišlo poněkud morbidní, nicméně když jsem slyšela dědu některé příběhy vyprávět, tak jsem neváhala a rozhodla jsem se zvolit si téma ohrožení života jako společný znak všech vybraných příběhů. Mým jediným kritériem bylo, aby se všechny příběhy odehrávaly v určitém časové období, tedy v dětských letech.

Příběhy jsem sbírala postupně, některé při osobních setkáních a jiné při Skype hovorech. Vše jsem si pečlivě nahrála na diktafon, a poté jsem nahrávky doslovně přepsala. Nejzásadnější fází byl přepis příběhů do finální podoby. Mým cílem bylo zachovat autenticitu, a tak je text psaný často i nespisovně. V textu je použita hovorová čeština, mnohá citoslovce a přímé řeči. Rozhodla jsem se zachovat charakter dědovy mluvy, protože jinak by příběhy ztratily jiskru a osobitý ráz svého vypravěče.

Celá kniha kromě předmluvy je psaná v ich-formě, kdy mluvčím je právě děda. Postava mluvčího je tedy skutečná a je jí 79-letý pán, který s nostalgickým úsměvem a zapálením vzpomíná na svá dětská léta.

4.2 Příprava ilustrací

Obrazovou část knihy jsem z časového důvodu vytvářela současně se sběrem příběhů. Má zcela původní představa

o ilustracích k této knize byla grafického rázu. Vzhledem k tomu, že jsem právě navštěvovala kurz serigrafie, uvažovala jsem o jejím použití i k tvorbě ilustrací, zároveň jsem ale také zvažovala svou oblíbenou grafickou techniku linorytu. Po domluvě s vedoucím práce jsem od těchto představ dočasně upustila a zkoušela jsem experimentovat s různými materiály. Vytvářela jsem koláže, a to jak klasicky na papíře, tak digitální. Potom mi to nedalo a vyryla jsem si zkušební linorytovou matici, se kterou jsem dále experimentovala. Zkoušela jsem frotáž či otisky matrice do nánosu barvy, nicméně všechny pokusy jsem shledala jako nevhodné. Nakonec jsem se přeci jenom rozhodla pro použití klasického linorytu. Usoudila jsem, že tato technika bude s povahou knihy korespondovat. Zvolila jsem barevný linoryt, který jsem zprvu omezila na tři barvy, nicméně po konzultaci s vedoucím práce jsem použila barevně neomezenou paletu. Pestrost barevného provedení odpovídá hravosti a nadsázce vyprávěných příběhů a posiluje tak pozitivní dojem z celé knihy.

Dříve než jsem začala vytvářet linorytové matrice k ilustracím, bylo zapotřebí sehnat dostatečné množství linolea. To se mi podařilo opět díky mému dědovi, který měl nějaké zásoby v garáži a v kůlně na chatě. Nejdřív bylo zapotřebí linoleum očistit od letitých nánosů špíny, rozřezat na menší kusy a práce mohla začít. První linoleum, které jsem měla k dispozici a ze kterého jsem vytvořila první ilustrace, nebylo v příliš dobrém stavu. Rytí bylo fyzicky náročné, nicméně na povaze ilustrací se to nijak negativně neprojevilo. Poté se mi dostalo nových zásob linolea, se kterým se už pracovalo mnohem snadněji a rychleji.

5 PROCES TVORBY

5.1 Textová část

Nashromážděné nahrávky příběhů se stejnou tematikou jsem doslovně přepsala a text jsem následně upravila do finální knižní podoby. Dvanáct vybraných příběhů vymezují dvě hlavní kritéria. Zaprvé se jedná o příběhy z dědova dětství v době druhé světové války a v době těsně po ní a zadruhé tyto příběhy pojí skutečnost, že v každém z nich jde doslova o život. Z tohoto druhého kritéria zároveň pramení název knihy - O vlásek. V předmluvě, která je jedinou částí, kde se ozývá můj vlastní hlas jakožto hlas autorky knihy, nadneseně popisuji, co mě přivedlo k sepsání knihy s touto tematikou. Že totiž dědova pramálo bujná kštice není jen zásluhou genetiky, ale že je způsobená především počtem životních situací, kdy o vlásek utekl hrobařovi z lopaty, a tím přišel právě o ten skutečný vlásek.

5.2 Obrazová část

Po několika neúspěšných experimentech při hledání vhodné techniky pro zpracování ilustrací jsem zvolila barevný linoryt. Vybraný příběh jsem si vždy prostudovala a vybrala klíčové situace, které bylo vhodné doplnit doprovodným obrazem. Naskicovala jsem si možný výjev v malém měřítku, a potom jsem ho tužkou nakreslila v měřítku 1:1. Rozměr matric jsem zvolila o trochu větší než byl zamýšlený finální rozměr knižního bloku. Když jsem byla s ilustrací spokojená, pomocí kopíráku jsem motiv přenesla na linoleum, které jsem následně vyryla. Každá ilustrace

je vícebarevná, a tak se také skládá z různého počtu matic.

Po vyrytí matic jsem si připravila barvy. Pokaždé jsem si namíchala špachtličkou kýžený odstín, poté jsem ji na skleněné podložce rozválela gumovým tiskařským válečkem, s jehož pomocí jsem potom barvu naválela na samotnou matici. Následovalo přiložení matrice na papír a ruční tisk pomocí knihařské kostky. Tiskařský lis jsem nepoužívala proto, že jsem tak byla flexibilnější a mohla jsem tisky tvořit i v domácích podmínkách, ale také proto, že mi vyhovovala struktura vytvořená ručním tiskem. Po natisknutí jedné barvy jsem čekala, až tisk trochu zaschne, abych mohla ilustraci dotvořit další maticí s odlišnou barvou. Tento proces jsem opakovala, dokud nebyl soutisk hotov.

Tímto způsobem jsem vytvořila dohromady 20 ilustrací, z nichž 3 jsou dvojstránkové a zbytek jednostránkové. Techniku linorytu jsem použila také při tvorbě názvů jednotlivých kapitol neboli „vlásků“.

Po zhotovení a zaschnutí tisků přišlo na řadu skenování a úprava v grafickém programu Adobe Photoshop. Každou ilustraci jsem upravila podle potřeby, kdy u některých byly digitální zásahy téměř nulové a v některých případech jsem finální ilustraci dotvořila až v počítači.

5.3 Sazba a vazba

Když jsem měla textovou i obrazovou část dotvořenou, přišla na řadu knižní úprava v programu Adobe InDesign, kde jsem jednotlivé příběhy rozdělila do kapitol a vhodně rozmístila ilustrace.

Pro sazbu jsem zvolila klasické knižní písmo Baskerville Regular a po finální konzultaci jsem knihu nechala vytisknout.

Závěrečnou fází bylo vlastnoruční svázání knižního bloku, zavěšení do plátnem potažených desek a následné lisování.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Ilustrace jsou vytvořené technikou linorytu. Po vyrytí jsem z linoleových matric tiskla linorytovými barvami na vodní bázi značky Esdee, a to na papíry s jemným zrnem s gramáží 90 g/m². Ty jsem poté skenovala na školním EPSON scanneru, který skenuje do velikosti A3, což bylo ideální především pro mé dvojstránkové ilustrace.

Co se týče výběru papíru pro finální tisk, vybrala jsem přírodně bílý papír s jemnou povrchovou ražbou značky KILIM s gramáží 115 g/m². Knižní blok je vlastnoručně vázaný šitou vazbou V8 a jsou na něm umístěné vlastnoručně šité kapitálky a žlutá lacetková záložka. Knižní blok je zavěšen do desek z dvoumilimetrové lepenky, která je potažená žlutým plátnem. Součástí knihy je papírový přebal taktéž vytvořený technikou linorytu, pro který jsem také zvolila papír značky KILIM, tentokrát však s gramáží 230 g/m².

7 POPIS DÍLA

Celkový rozměr díla je 180 x 202 mm. Autorská kniha obsahuje 20 ilustrací, z nichž 17 je celostránkových a 3 dvojstránkové. Ilustrace jsou vytvořené technikou barevného linorytu a následnou úpravou v grafickém programu Adobe Photoshop. Názvy dvanácti kapitol jsou vytvořeny stejnou technikou jako ilustrace.

Autorská kniha *O vlásek* obsahuje věnování, předmluvu, úvod, 12 kapitol, které jsou proložené ilustracemi a závěrečnou tiráž. Celkový počet stran je 80. Hlavním obsahem je 12 kapitol neboli „vlásků“, jejichž vypravěčem je můj děda a společným jmenovatelem je skutečnost, že v každém příběhu děda jakožto malý kluk prožívající své dětství v období druhé světové války a po ní uteče smrtelnému nebezpečí „jen o vlásek“. Kniha obsahuje příběhy *Šestý smysl*, *Skákací prkno*, *Staré křeslo*, *Kotláři*, *Přestřelka na mostě*, *Podzemní výbuch*, *Ohňostroj v prádelně*, *Střelba v obýváku*, *Granáty v teplákovce*, *Poklad na smetišti*, *Krádež* a *Jízda smrti*.

Kniha je vlastnoručně vázaná a zavěšená do desek z dvoumilimetrové lepenky, která je potažená plátnem. Skromně vyhlížející šedý přebal knihy pod sebou skrývá žluté plátno symbolizující číhající nebezpečí. Tato barevná kombinace je oku libá, vizuálně odpovídá obsahu knihy a je zároveň symbolická.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

V dnešní době, kdy se obsah papírových médií stále častěji přesouvá na obrazovky počítačů, tabletů, rozličných čteček a mobilů, považuji za přínosný jakýkoliv kvalitní pokus o udržení knižní kultury. Moje bakalářská práce sice není svým klasickým zpracováním v oboru nic nového, přesto však alespoň nepatrně podporuje všeobecně ustupující ilustrovanou knihu. V současnosti není nijak zvláštní objevit v regálech knihkupectví ilustrovanou knihu pro děti, ovšem najít ilustrovanou knihu pro dospělé je oříšek. Moje kniha je určena pro všechny.

9 SILNÉ STRÁNKY

Moje bakalářská práce je dílo osobitého rázu, a to jak díky autentičnosti vyprávěných příběhů docílené použitím hovorové češtiny, tak i výběrem jejich společného tématu. Ilustrace dotváří svěží a pozitivní náboj celé knihy. Jejich pestrost a hravost odráží příjemné nostalgické vzpomínání starého člověka na to, jak vnímal svět dětskýma očima a předává své dojmy okolí. Jako silnou stránku své knihy bych uvedla především její vřelost a přístupnost.

Jedná se o ojedinělou knihu pamětí, která může být hodnotná a inspirující pro širokou veřejnost. Je to kniha cílená na všechny generace – od té nejstarší po tu nejmladší – a také na ty, které tu teprve budou.

Tvorba autorské knihy s vlastním textem i obrazovým doprovodem rozhodně byla velikou výzvou. Jsem však ráda, že jsem se rozhodla vytvořit knihu od A až do Z, to znamená nejen zpracovat její obsah, ale taktéž knihu svázat a zavěsit do desek. Myslím si, že bakalářská práce by jakožto školní práce měla demonstrovat veškeré možné dovednosti studenta, které si během svého studia osvojil, a proto mezi silné stránky své práce považuji i její kompletní provedení.

10 SLABÉ STRÁNKY

Autorská kniha, kterou jsem vytvořila, jistě není zcela dokonalá, ale mým cílem bylo, aby se k tomuto ideálu co nejvíce přiblížila. Techniku barevného linorytu jsem v takovémto rozsahu použila poprvé, a tak mám v jejím ovládnutí jistě určité mezery, např. v pasování matric pro různé barvy. Dále by jistě stálo za zkoušku použít olejové tiskařské barvy. Pro práci s olejovými barvami a ředidly jsem však neměla vhodné zázemí, a tak jsem zvolila snadnější manipulaci s vodou ředitelnými barvami.

Další možná slabina mé bakalářské práce se může nacházet v oblasti typografické úpravy. Zkomponování textu a celostránkových ilustrací bylo poměrně snadné, nicméně s vhodným umístěním linorytových kapitol jsem dlouho váhala. Grafická úprava je pro zrod knihy jednou z nejzásadnějších fází. Ačkoliv jsem ji konzultovala s odborníky, jelikož já odborník nejsem, je pro mě tato část tvorby tou nejméně jistou z celého procesu výroby knihy. Je důležité dbát na to, aby finální grafická úprava nesnížila hodnotu vznikajícího díla, ale aby ho naopak dokázala podpořit a aby zharmonizovala textovou a obrazovou část.

Má bakalářská práce je dílo mapující příběhy mého dědy, a tak bylo často velice náročné dívat se na knihu z pohledu nezávislého pozorovatele a vnímat ji objektivně. Vznikající knihu jsem konzultovala s vedoucím práce a také s přáteli, kteří mi pomáhali podívat se na ni s určitým nadhledem.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

KREJČA, Aleš. *Grafika*. Praha: Aventinum, 2010, 205 s. Výtvarné techniky (Aventinum). ISBN 978-80-7442-003-0.

POMAJZLOVÁ, Alena. *Vidět knihu: knižní grafika Josefa Čapka*. Překlad Stephan von Pohl. Praha: KANT, 2010, 324 s. Moderní česká kniha, 3.

WIGAN, Mark. *Umění ilustrace: vizuální myšlení*. Vyd. 1. Brno: Computer Press, 2010, 176 s. Základy designu. ISBN 978-80-251-2970-8.

12 RESUMÉ

The topic of my bachelor's work is *Authorial illustration book – where illustration and comics converge*. I have created both text and illustrations. The textual part composes of 12 true stories experienced by my grandfather in his childhood during and after the Second World War. In those stories, my grandfather finds himself in various dangerous situations from which he always escapes just by a hairbreadth. This mutual topic of all stories acted as an inspiration for the book's title *O vlásek*. The process of writing was as follows.

Firstly, I recorded my grandfather every time he started to tell some story, but this has early shown as overly time consuming. I decided to start systematically searching for the right stories and therefore my grandfather began by telling me about his parents and his childhood. The stories from this life period amazed me and that's why I decided to focus on these. I recorded the stories, then I transcribed them word for word and then I rewrote them into the final literary version. My goal was to preserve my grandfather's characteristic way of speaking, his tone of voice and specific use of language, and therefore the way the stories are written remind of a spoken word.

The pictorial part of the book completes the ambiance of the stories and intensifies reader's impression from the book as a whole. The book incorporates 20 full-page illustrations from which 3 are double-sided and the rest is one-sided. I have used a printmaking technique of colour linocut. The illustrations are very colourful and playful and intend to enhance the positive emotions when reading the book. It is very important to note, that even

though the stories present life threatening situations, they are told by a small boy who didn't perceive the world in fear but he rather enjoyed those adventures.

The book I have created is a uniquely approached book of memoirs that can be of a great value and inspiration to the general public. It is a book aimed at all generations – from the oldest to the youngest – and also for those to come.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Klauzurní práce 2013/14 Jak kojot s orlem stvořili svět

Příloha 2

Fotodokumentace procesu práce – rytí matric

Příloha 3

Fotodokumentace procesu práce – tisk

Příloha 4

Ilustrace Vlášek druhý – Skákací prkno

Příloha 5

Ilustrace Vlášek třetí – Staré křeslo

Příloha 6

Ilustrace Vlášek čtvrtý – Kotláři

Příloha 7

Ilustrace Vlášek pátý – Přestřelka na mostě

Příloha 8

Ilustrace Vlášek šestý – Podzemní výbuch

Příloha 9

Ilustrace Vlášek sedmý – Ohňostroj v prádelně

Příloha 10

Ilustrace Vlášek osmý – Střelba v obývací

Příloha 11

Ilustrace Vlášek devátý – Granáty v teplákovce

Příloha 12

Ilustrace Vlášek desátý – Poklad na smetišti

Příloha 13

Ilustrace Vlášek jedenáctý – Krádež

Příloha 14

Ilustrace Vlášek dvanáctý – Jízda smrti

Příloha 15

Fotodokumentace bakalářské práce O vlášek

Příloha 1

Klauzurní práce 2013/14 Jak kojot s orlem stvořili svět¹

¹ Archiv autora

Příloha 2

Fotodokumentace procesu práce – rytí matric²

² Foto Jan Šácha

Příloha 3

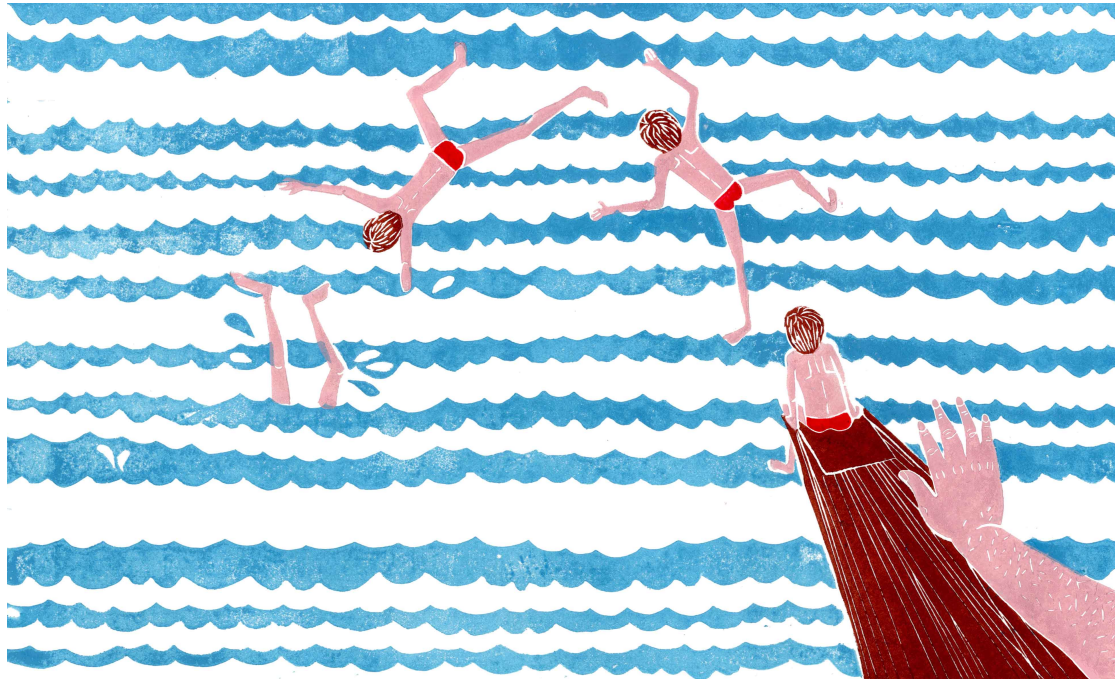
Fotodokumentace procesu práce – tisk³

³ Foto Julie Čermáková

Příloha 4

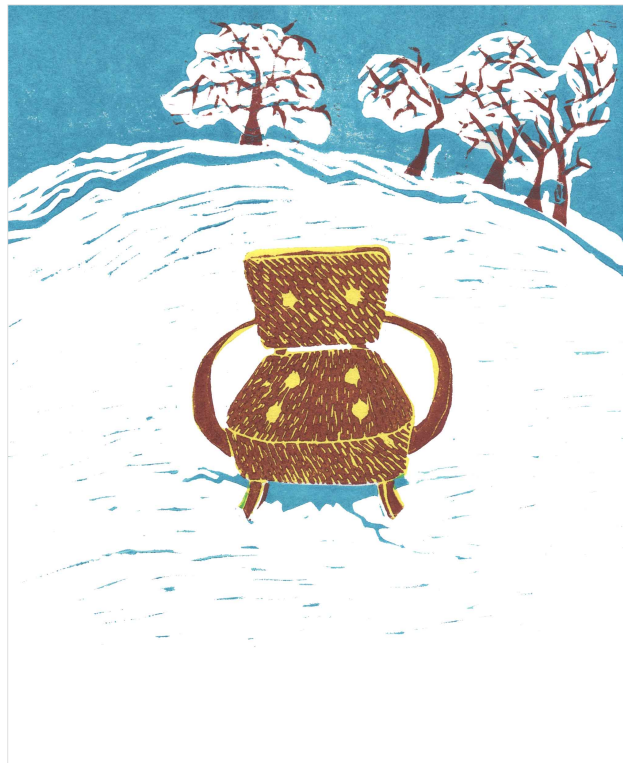
Ilustrace Vlášek druhý – Skákací prkno⁴

⁴ Archiv autora

Příloha 5

Ilustrace Vlášek třetí – Staré křeslo⁵

⁵ Archiv autora

Příloha 6

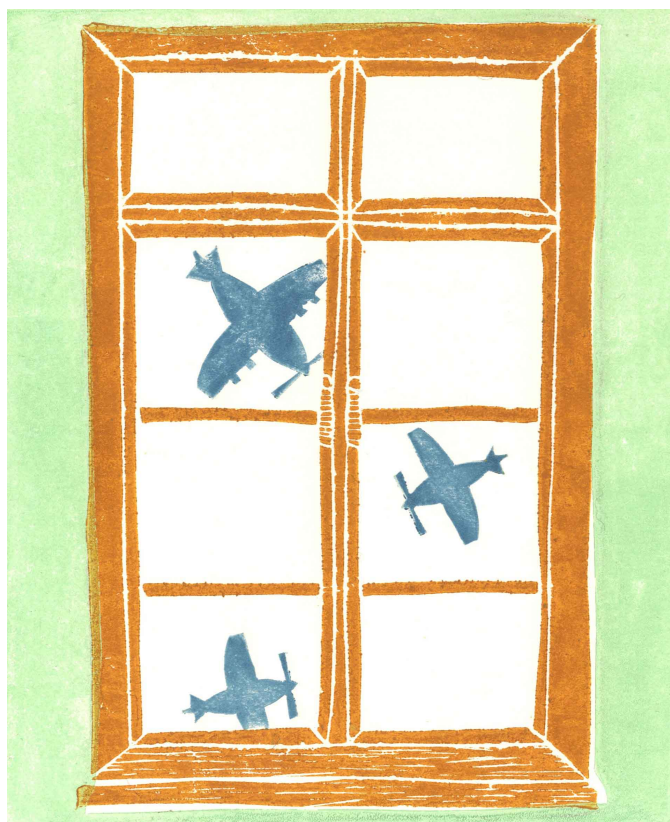
Ilustrace Vlášek čtvrtý – Kotláři⁶

⁶ Archiv autora

Příloha 7

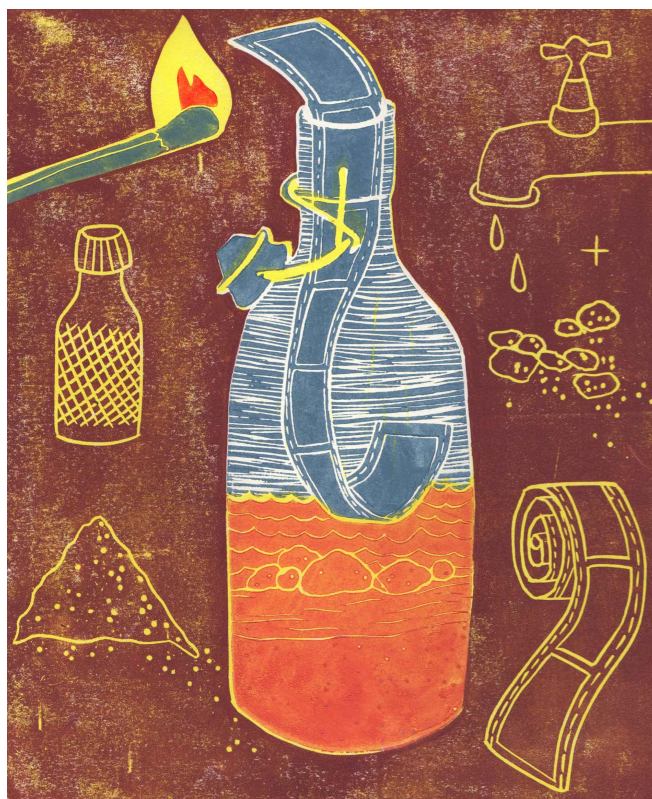
Ilustrace Vlášek pátý – Přestřelka na mostě⁷

⁷ Archiv autora

Příloha 8

Ilustrace Vlášek šestý – Podzemní výbuch⁸

⁸ Archiv autora

Příloha 9

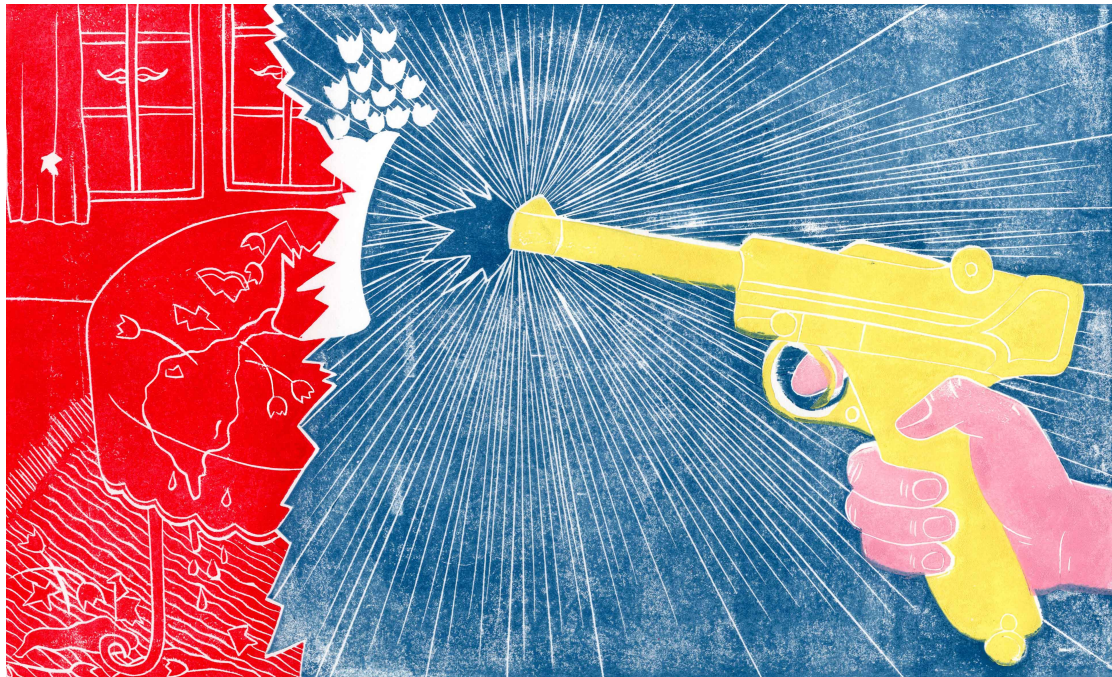
Ilustrace Vlášek sedmý – Ohňostroj v prádelně⁹

⁹ Archiv autora

Příloha 10

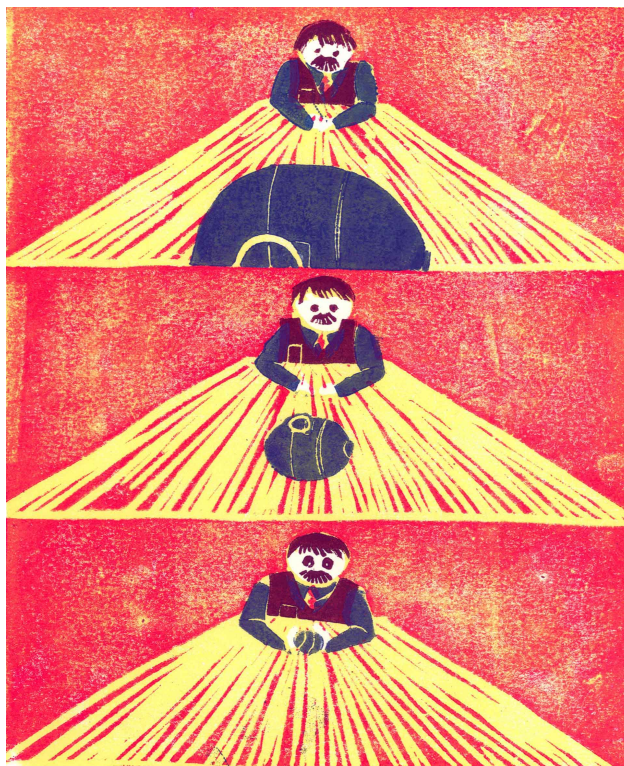
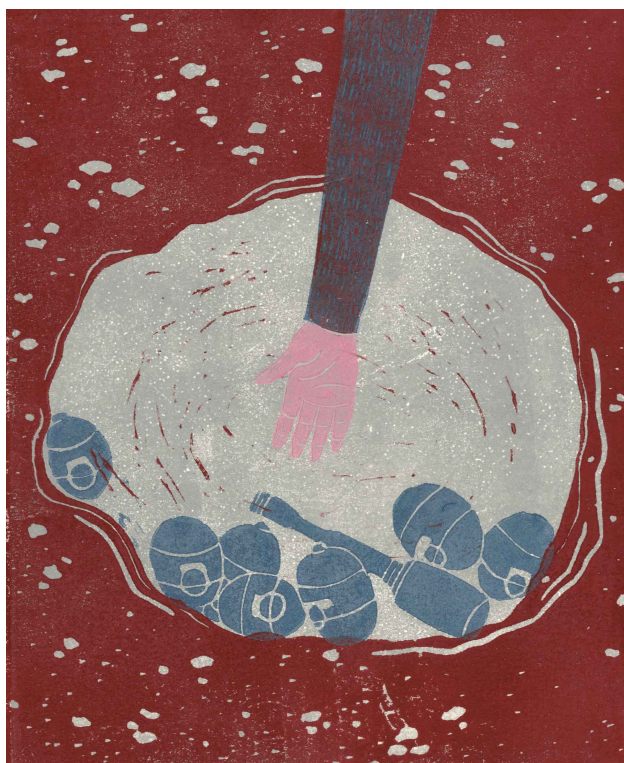
Ilustrace Vlášek osmý – Střelba v obýváku¹⁰

¹⁰ Archiv autora

Příloha 11

Ilustrace Vlášek devátý – Granáty v teplákovce¹¹

¹¹ Archiv autora

Příloha 12

Ilustrace Vlášek desátý – Poklad na smetišti¹²

¹² Archiv autora

Příloha 13

Ilustrace Vlášek jedenáctý – Krádež¹³

Příloha 14

Ilustrace Vlášek dvanáctý – Jízda smrti¹⁴

¹⁴ Archiv autora

Příloha 15

Fotodokumentace bakalářské práce O vlásek ¹⁵

¹⁵ Foto Julie Čermáková

